

Byla C-338/21

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2021 m. gegužės 31 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Raad van State (Nyderlandai)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. gegužės 26 d.

Apeliantas:

Staatssecretaris van Justitie Veiligheid

Kitos apeliacinio proceso šalys:

S.S.

N.Z.

S.S.

Pagrindinės bylos dalykas

Apeliaciniai skundai, kuriuos *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (Saugumo ir teisingumo valstybės sekretorius, toliau – *Staatssecretaris*) pateikė *Raad van State* (Nyderlandų aukščiausiasis administracinis teismas) dėl *Rechtbank Den Haag* (Hagos apylinkės teismas, Nyderlandai) sprendimų trijose jo nagrinėtose bylose, kuriais tas teismas patenkino atitinkamų užsieniečių skundus dėl *Staatssecretaris* sprendimo nenagrinėti jų prašymo išduoti terminuotą leidimą gyventi šalyje prieglobsčio prašytojams ir tuos tris *Staatssecretaris* sprendimus panaikino.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Pagal SESV 267 straipsnį pateiktas prašymas dėl 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės

narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (toliau – Dublino reglamentas), 27 straipsnio 3 dalies ir 29 straipsnio išaiškinimo.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar Dublino reglamento 29 straipsnio 1 daliai ir 27 straipsnio 3 daliai, kuriose nurodomas terminas, per kurį užsienietis gali būti perduotas atsakingai valstybei narei (toliau – perdavimo terminas), ir šio termino trukmės skaičiavimo sustabdymas pateikus skundą dėl sprendimo dėl perdavimo arba šio sprendimo peržiūrėjimo, neprieštarauja Nyderlandų teisės aktų nuostatos, pagal kurias perdavimo termino trukmės skaičiavimas sustabdomas taip pat tada, kai užsienietis, remdamasis tuo, kad jis, jo paties teigimu, Nyderlanduose ir (arba) atsakingoje valstybėje narėje tapo prekybos žmonėmis auka, Dublino procedūros metu pateikia prašymą išduoti leidimą gyventi šalyje ir pareiškia protestą dėl šio prašymo atmetimo. Iš tiesų, kadangi užsienietis gali Nyderlanduose palaukti, kol šis protestas bus išnagrinėtas pagal Nyderlandų *Vreemdelingenwet 2000* (2000 m. Užsieniečių įstatymas), šiuo laikotarpiu perdavimas atsakingai valstybei narei praktiškai negalimas.

Prejudicinis klausimas

Ar 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 604/2013, kuriuo išdėstomi valstybės narės, atsakingos už trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės vienoje iš valstybių narių pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, nustatymo kriterijai ir mechanizmai (OL L 180, 2013), 27 straipsnio 3 dalis ir 29 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad jiems neprieštarauja nacionalinės teisės nuostatos, kaip antai nagrinėjamos šioje byloje, pagal kurias valstybė narė nusprendė perkelti 27 straipsnio 3 dalies c punktą, tačiau stabdomąjį poveikį (susijusį su sprendimo dėl perdavimo įgyvendinimu) pripažino ir protestui arba ieškiniui dėl sprendimo procedūroje dėl prašymo suteikti leidimą gyventi šalyje prekybos žmonėmis aukoms, kuris nors ir nėra sprendimas dėl perdavimo, tačiau laikinai užkerta kelią faktiniam perdavimui?

Nurodyti Sąjungos teisės aktai

Dublino reglamentas, visų pirma jo 4, 5, 9 ir 19 konstatuojamosios dalys, taip pat 27 ir 29 straipsniai

2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 2004/81/EB dėl leidimo gyventi šalyje išdavimo trečiųjų šalių piliečiams, kurie yra prekybos žmonėmis aukos arba kurie dalyvavo vykdant nelegalios imigracijos padėjimo veiksmus, bendradarbiaujantiems su kompetentingomis institucijomis, visų pirma jos 9, 10 ir 11 konstatuojamosios dalys

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva Nr. 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos, pakeičianti

Tarybos pamatinį sprendimą 2002/629/TVR, visų pirma jos 1 ir 7 konstatuojamosios dalys

Nurodyti nacionalinės teisės aktai

Algemene wet bestuursrecht (Bendrasis administracinės teisės įstatymas), visų pirma jo 8:81 ir 8:108 straipsniai

Vreemdelingenwet 2000 (2000 m. Užsieniečių įstatymas), visų pirma jo 28, 73 ir 82 straipsniai

Vreemdelingenbesluit 2000 (2000 m. Nutarimas dėl užsieniečių), visų pirma jo 3.48 ir 7.3 straipsniai

Vreemdelingencirculaire 2000 (2000 m. Aplinkraštis dėl užsieniečių), visų pirma jo B1/7.2 skyrius

Trumpas bylos aplinkybių ir proceso pristatymas

- 1 2019 m. S.S. (toliau – 1 užsienietis), N.Z. (toliau – 2 užsienietis) ir S.S. (toliau – 3 užsienietis) pateikė po prašymą suteikti tarptautinę apsaugą Nyderlanduose, nors, *Staatssecretaris* teigimu, už šių prašymų nagrinėjimą buvo atsakinga Italija. Italijos valdžios institucijos su prašymais atsiimti arba perimti savo žinion aiškiai arba netiesiogiai sutiko, todėl *Staatssecretaris* atsisakė nagrinėti prašymus suteikti tarptautinę apsaugą.
- 2 Tada užsieniečiai Nyderlanduose taip pat pateikė po pareiškimą dėl prekybos žmonėmis, kurios aukomis, jų tvirtinimu, jie tapo Nyderlanduose ir (arba) Italijoje. *Staatssecretaris* šiuos pareiškimus *ex officio* įvertino kaip prašymus suteikti paprastą terminuotą leidimą gyventi šalyje dėl laikinų humanitarinių priežasčių, kaip tai suprantama pagal *Vreemdelingenbesluit 2000* 3.48 straipsnį, t. y. dėl buvimo prekybos žmonėmis auka. Pagal Nyderlandų teisę pateikus tokį prašymą išduoti leidimą gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių priežasčių pradedama nauja speciali procedūra, kuri iš esmės yra nesusijusi su prašymo suteikti tarptautinę apsaugą nagrinėjimo procedūra. Tada *Staatssecretaris* atmetė dėl su prekyba žmonėmis susijusių priežasčių pateiktus prašymus išduoti leidimą gyventi šalyje, todėl užsieniečiai pareiškė protestus dėl šių sprendimų, kuriais prašymai atmeti. 1 ir 3 užsieniečių protestus dėl sprendimų atsisakyti išduoti leidimą *Staatssecretaris* atmetė kaip nepagrįstus. Kadangi 2 užsienietis atsiėmė protestą, sprendimas dėl šio protesto nebuvo priimtas.
- 3 Bylose dėl tarptautinės apsaugos prašymų pirmosios instancijos teismas visose trijose bylose panaikino *Staatssecretaris* sprendimą nenagrinėti šių prašymų.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 4 Minėtų užsieniečių nuomone, pirmosios instancijos teismo sprendimas dėl perdavimo termino yra teisingas.
- 5 2 ir 3 užsieniečių bylose pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad perdavimo terminas pagal Dublino reglamento 29 straipsnio 1 dalį nebuvo pratęstas dėl protesto, susijusio su sprendimu atvesti prašymą išduoti leidimą gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių priežasčių, todėl Nyderlandai tapo atsakingi už prašymus suteikti tarptautinę apsaugą. Pirmiausia pirmosios instancijos teismas nurodė, kad Dublino reglamento 29 straipsnio 1 dalyje numatyto perdavimo termino trukmės skaičiavimas sustabdomas tik pagal šio reglamento 27 straipsnio 3 dalį. Kadangi Nyderlandai nusprendė perkelti Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalies c punktą, užsienietis turi galimybę per pagrįstą laikotarpį prašyti teismo sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą, kol nagrinėjamas jo skundas ar peržiūrimas sprendimas. Pirmos instancijos teismo nuomone, protestas dėl procedūros, susijusios su prašymu išduoti leidimą gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių priežasčių, nėra nei skundas dėl sprendimo dėl perdavimo, nei su šiuo sprendimu susijusi laikinosios apsaugos priemonė. Taigi pareiškus tokį protestą termino trukmės skaičiavimas negali būti sustabdytas. Nors 3 užsienietis kartu su skundu dėl sprendimo dėl perdavimo buvo pateikęs prašymą suteikti laikinąją apsaugą, tačiau jį atsiėmė, todėl ir šioje byloje, pateikus prašymą suteikti laikinąją apsaugą, sprendimo dėl perdavimo poveikis nestabdomas. Pirmosios instancijos teismas taip pat pažymėjo, kad Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalyje nurodomos alternatyvios teisių gynimo priemonės, todėl *Staatssecretaris* reikalaujamas stabdomasis poveikis negali būti grindžiamas ir Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalies a punktu. Galiausiai, pirmosios instancijos teismo nuomone, *Staatssecretaris* pageidaujamas stabdomasis poveikis taip pat negali būti grindžiamas Dublino reglamento kontekstu ir tikslais, nes šiuo reglamentu siekiama skirtingų tikslų, taigi savaime negalima daryti išvados, kad atitinkamos nuostatos turi būti aiškinamos plačiau. Byloje, susijusioje su 1 užsieniečiu, pirmosios instancijos teismas *Staatssecretaris* sprendimą panaikino dėl kitų priežasčių, o prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmiausia turi atsakyti į klausimą, ar toje byloje pasibaigė perdavimo terminas.
- 6 Visose trijose bylose *Staatssecretaris* tvirtina, kad perdavimo terminai nesibaigė, nes dėl užsieniečių pareikštų protestų, susijusių su jų prašymų išduoti leidimą gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių priežasčių atmetimu, šių terminų trukmės skaičiavimas yra sustabdytas. *Staatssecretaris* nuomone, Dublino reglamentas to nedraudžia. Be to, *Staatssecretaris* nurodė, kad aiškindamas Dublino reglamentą jis atsižvelgia į šio reglamento praktinį veiksmingumą ir užkerta kelią piktnaudžiavimui Dublino reglamentu, kad 27 straipsnio 3 dalies c punktas taip pat yra susijęs su sprendimo dėl perdavimo įgyvendinimu, kad jį aiškinant yra įvertinama valstybių narių procesinė autonomija ir kad Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalyje nurodytos trys galimybės viena kitos neeliminuoja.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 7 Visų pirma prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad iš Dublino reglamento genezės, šio reglamento 5 ir 9 konstatuojamųjų dalių ir 2016 m. kovo 17 d. generalinės advokatės E. Sharpston išvados byloje *Ghezelbash* (C-63/15, EU:C:2016:186) 37 ir 64 punktų matyti, kad Dublino reglamentu turi būti nustatytas būdas greitai nustatyti valstybę narę, atsakingą už valstybėje narėje prašytojo pateikto tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimą, siekiant taip garantuoti veiksmingą galimybę pradėti tarptautinės apsaugos suteikimo procedūras ir netrukdyti siekiui greitai išnagrinėti tokius prašymus. Dublino reglamentu siekiama racionalizuoti prieglobsčio prašymų nagrinėjimą, padidinti teisinį saugumą, kiek tai susiję su už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės nustatymu, ir užkirsti kelią palankesnio teisinio reglamentavimo paieškoms (žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *NS*, C-411/10 ir C-493/10, EU:C:2011:865, 79 punktą, Dublino reglamento 19 konstatuojamąją dalį ir 2016 m. birželio 7 d. Sprendimo *Ghezelbash*, C-63/15, EU:C:2016:409, 57 punktą).
- 8 Šalys sutaria, kad Nyderlandai *Vreemdelingenbesluit 2000* 7.3 straipsnio 1 dalimi nusprendė perkelti Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalies c punktą.
- 9 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad remiantis pažodine Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalyje vartojamos frazės „sprendimo dėl perdavimo peržiūrėjimas“ ir šio reglamento 27 straipsnio 3 dalies a ir b punktuose vartojamo žodžio „arba“ reikšme galima daryti išvadą, kad Nyderlandų teisės aktai gali prieštarauti Dublino reglamento 29 straipsnio 1 daliai ir 27 straipsnio 3 dalies c punktui. Nors toks aiškinimas atitinka tekstą, atrodo, kad taip aiškinant neatsižvelgiama į Dublino reglamento 27 straipsniu valstybėms narėms suteiktas plačias teisių gynimo priemonių taikymo galimybes ir į tai, kad Dublino reglamento kontekstas ir tikslas gali ir nesutapti su Direktyvos 2004/81 kontekstu ir tikslu.
- 10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas toliau nagrinėja keturis argumentus, patvirtinančius nuomonę, kad Dublino reglamentas nedraudžia Nyderlandų stabdomojo poveikio sistemos, pavyzdžiui, tokios, kokia yra nagrinėjama šioje byloje.
- 11 Dėl pirmojo argumento, susijusio su kova su piktnaudžiavimu Dublino reglamentu ir Direktyva 2004/81, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas atkreipia dėmesį į tai, kad Dublino reglamentas buvo priimtas siekiant racionalizuoti prieglobsčio prašymų nagrinėjimą ir padidinti teisinį saugumą, kiek tai susiję su už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą atsakingos valstybės narės nustatymu, taigi užkirsti kelią palankesnio teisinio reglamentavimo paieškoms, ir nurodo Direktyvos 2011/36 1 ir 7 konstatuojamąsias dalis, iš kurių matyti, kad prekybos žmonėmis prevencija ir kova su ja yra prioritetas Europos Sąjungos ir valstybių narių uždavinys. Kartu būtina apsaugoti prekybos žmonėmis aukų teises. Įgyvendinant integruotą, visapusišką ir žmogaus teisėmis pagrįstą požiūrį

kovoiant su prekyba žmonėmis reikėtų atsižvelgti į Direktyvą 2004/81. Taigi svarbu, kad valstybės narės kruopščiai nagrinėtų pareiškimus dėl prekybos žmonėmis. Kruopščiam nagrinėjimui reikia laiko, o tai taip pat turi įtakos laiko atžvilgiu ribotam perdavimo terminui pagal Dublino reglamentą.

- 12 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi *Vreemdelingenwet 2000* 73 straipsniu, pagal kurį protestas dėl sprendimo atmesti prašymą išduoti leidimą gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių prižasčių turi stabdomąjį poveikį. Kol nebus priimtas sprendimas dėl šio protesto, užsienietis negali būti išsiųstas iš Nyderlandų, taigi taip pat negali būti perduotas kitai valstybei narei. Be to, 2019 m. liepos 10 d. *Staatssecretaris* įsakyme Nr. WBV 2019/10, įsigaliojusiam 2019 m. rugpjūčio 1 d., numatyta, kad dėl šio protesto stabdomojo poveikio automatiškai stabdomas ir užsieniečio atžvilgiu priimto sprendimo dėl perdavimo vykdymas. Pagal šį įsakymą užsieniečiams, kurie pateikia pareiškimą dėl prekybos žmonėmis, gali būti išduotas terminuotas leidimas gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių prižasčių, jei *Openbaar Ministerie* (prokuratūra, Nyderlandai) konstatuoja, kad jų buvimas Nyderlanduose būtinas baudžiamiesiems tyrimams atlikti. *Vreemdelingencirculaire 2000* B8/3.1 skyriuje numatyta, kad prieglobsčio prašymą pateikusiam užsieniečiui suteikiamas trijų mėnesių apmąstymams skirtas laikas, kad galėtų pateikti pareiškimą dėl prekybos žmonėmis. Gavusi šį pareiškimą *Openbaar Ministerie* sprendžia, ar užsieniečio buvimas Nyderlanduose yra būtinas baudžiamiesiems tyrimams atlikti. Jeigu jis nebūtinus, prašymas išduoti leidimą gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių prižasčių iš esmės atmetamas, o užsienietis dėl to gali pareikšti protestą. *Staatssecretaris* teigimu, dažnai tuo metu, kai jis sprendžia klausimą dėl protesto, jau būna praėję keturi arba daugiau šešių mėnesių perdavimo termino mėnesių. Jeigu dėl protesto pareiškimu nebūtų stabdomas perdavimo termino skaičiavimas, kiltų pavojus, kad per šį terminą praktiškai nebūtų galima perduoti, o dėl to pasibaigtų perdavimo terminas ir jis prieglobsčio prašymą turėtų nagrinėti pats. Aptariamose bylose dalyvaujančių užsieniečių atveju nuo sutikimo su prašymu iki sprendimo dėl protesto priėmimo ar protesto atsiėmimo dienos praėjo daugiau nei šeši mėnesiai. *Staatssecretaris* teigia, kad kruopščiai nagrinėjant prašymą išduoti leidimą gyventi dėl su prekyba žmonėmis susijusių prižasčių tai yra neišvengiama. Jo nuomone, tai skatina piktnaudžiauti ir ieškoti palankesnio teisinio reglamentavimo.
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro išvadą, kad numaćius stabdomąjį poveikį, kai užsienietis pareiškia protestą dėl to, kad buvo atmetas jo prašymas išduoti leidimą gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių prižasčių, galima suderinti praktinį Dublino reglamento ir Direktyvos 2004/81 veiksmingumą ir išvengti piktnaudžiavimo šiais teisės aktais.
- 14 Antrasis argumentas išplaukia iš Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalies c punkto. Pagal jį sprendimų dėl perdavimo apskundimo arba peržiūrėjimo tikslais valstybės narės savo nacionalinėje teisėje nustato, kad atitinkamam asmeniui suteikiama galimybė per pagrįstą laikotarpį prašyti teismo sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą, kol nagrinėjamas jo skundas ar peržiūrimas sprendimas.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar tuo remiantis galima daryti išvadą, kad pateikus skundą, užkertantį kelią faktiniam sprendimo dėl perdavimo vykdymui, taip pat turi būti stabdomas perdavimo termino skaičiavimas. Šiuo atveju svarbu yra tai, kad protestas dėl prašymo išduoti leidimą gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių priežasčių turi stabdomąjį poveikį, o tai reiškia, kad užsienietis gali likti Nyderlanduose tol, kol bus baigta su šiuo prašymu susijusi procedūra, ir negali būti perduotas. Nors tai nėra protestas, susijęs su pačiu sprendimu dėl perdavimo, vis dėlto pateikus šį protestą perdavimas negali būti faktiškai vykdomas. Tai galėtų liudyti apie tai, kad 3 dalyje vartojama sąvoka „sprendimas dėl perdavimo“ turi būti aiškinama kaip apimanti ir „faktinį perdavimo įgyvendinimą“.

- 15 Trečiasis argumentas yra susijęs su valstybių narių procesine autonomija. *Staatssecretaris* mano, kad pagal Dublino reglamentą valstybės narės leidžiama savo nacionalinės teisės aktais reglamentuoti stabdomojo poveikio pripažinimą. 2009 m. sausio 29 d. Sprendimo *Petrosian ir kt.* (C-19/08, EU:C:2009:41) 49 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad valstybės narės, norėjusios prieglobsčio prašytojams įtvirtinti teisių gynimo priemones, sustabdančias perdavimo procedūros vykdymą, dėl skubos reikalavimo neturėtų atsidurti mažiau palankioje situacijoje nei tos valstybės narės, kurios taip neapsisprendė. Be to, 2017 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Khir Amayry* (C-60/16, EU:C:2017:675) 67 ir 68 punktuose Teisingumo Teismas pabrėžė: jeigu perdavimo vykdymas sustabdomas pagal kompetentingos institucijos sprendimą (taigi ne pagal įstatymą arba pagal teismo sprendimą), atitinkamo asmens padėtis visais atžvilgiais yra panaši į asmens, kurio skundas arba prašymas dėl sprendimo perduoti peržiūrėjimo turi stabdomąjį poveikį pagal Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalį, padėtį. *Staatssecretaris* nuomone, dėl Nyderlandų valstybės narės procesinės autonomijos ji gali pasirinkti numatyti norimą protesto stabdomąjį poveikį.
- 16 Ketvirtasis argumentas yra tas, kad Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalyje išvardytos galimybės viena kitos neeliminuoja. Aišku yra tai, kad Nyderlandai pasirinko galimybę, numatytą Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalies c punkte, o *Staatssecretaris* nurodytas stabdomasis poveikis numatytas šio reglamento 27 straipsnio 3 dalies a punkte. Šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas įvertina tai, kad 2015 m. liepos 16 d. Sprendime *A* (C-184/14, EU:C:2015:479) Teisingumo Teismas nusprendė, kad žodis „arba“, atsižvelgiant į jo kontekstą, neturėjo būti suprantamas kaip *per definitionem* panaikinant kitas galimybes. Tame sprendime Teisingumo Teismas nurodė, kad galutiniam išaiškinimui, kas turima omenyje, svarbu yra štai kas: atitinkamos nuostatos formuluotė, tikslai ir šios nuostatos kontekstas (žr. to sprendimo 47 punktą).
- 17 Toks Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalies c punkto aiškinimas reikštų, kad šia nuostata siekiama suteikti teisinę apsaugą, susijusią su sprendimu dėl perdavimo ir šio sprendimo įgyvendinimu. Reikšmingas kontekstas yra tai, kad užsienietis greitai sužino, kuri valstybė narė yra atsakinga už prieglobsčio prašymo nagrinėjimą, ir tai, kad užkertamas kelias piktnaudžiavimui Dublino

reglamentu ir palankesnio teisinio reglamentavimo paieškoms. Be to, pagal Direktyvos 2011/36 pirmą konstatuojamąją dalį prekybos žmonėmis prevencija ir kova su ja yra prioritetas Sąjungos ir valstybių narių uždavinys. Remiantis šiais argumentais nuo pat pradžių nėra aišku, ar valstybė narė gali pasirinkti tik vieną iš trijų Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalyje numatytų galimybių, o ne jų derinį. Ši pasirinkimo laisvė taip pat atitinka valstybių narių procesinės autonomijos principą.

- 18 Trumpiau tariant, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, remdamasis pažodiniu Dublino reglamento 27 straipsnio 3 dalies ir 29 straipsnio 1 dalies aiškinimu, daro išvadą, kad šiomis nuostatomis gali būti draudžiama sustabdyti sprendimo dėl perdavimo vykdymą remiantis protestu dėl prašymo išduoti leidimą gyventi šalyje dėl su prekyba žmonėmis susijusių priežasčių atmetimo arba apskritai dėl protesto, pareikšto dėl kito sprendimo nei sprendimas dėl perdavimo, bendrojo stabdomojo poveikio. Kita vertus, yra įvairių, taip pat Teisingumo Teismo jurisprudencija grindžiamų argumentų, kuriais remiantis galima daryti priešingą išvadą. Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano privalęs pateikti Teisingumo Teismui minėtą prejudicinį klausimą.